

Udsigt, det ærede Medlem for Præsto (Frølund) gav os angaaende denne Lovs Skæbne. Jeg har netop ment det Modsatte af, hvad han udtalte; jeg har ment, at netop fordi Udvalget har stillet sig saa moderat, som det har gjort — og jeg tror, man maa sige, at det har stillet sig moderat, naar det overhovedet vilde gjøre Noget — netop derfor kunne vi vente at faa Noget ud af dette Lovforslag. Jeg hører til de Medlemmer, der omtales i Betænkningens 2den Spalte, som have havt meget ondt ved at gaa ind paa de Vædringsforslag, der ere stillede, af den Grund, at jeg skjønner, at de kun ville have en meget liden Formindskelse af Pensionsbyrden til Følge; men netop deri, at det forrige Udvalg har tilraadet at stille disse Forslag, og netop deri, at Udvalget med en enkelt Undtagelse har gjort det Samme, og i den moderate Maade, hvorpaa de ere stillede, søger jeg Styrken, og derfor har jeg det Haab, at det dog virkelig skulde kunne blive til Noget med denne Lov. — Angaaende de under Nr. 5 og 6 stillede Vædringsforslag skal jeg udtale mig ganske kort. Det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, var meget imod dem og mente, at Afslaget vilde være for stort, og han omtalte andre Forslag, der kunde have været stillede, og udtalte tillige, at Vædringsforslaget under Nr. 5 vilde medføre en Uretfærdighed. Jeg beklager, at det ærede Medlem ikke har stillet saadanne Forslag; hvis dette havde været Tilfældet, er det jo muligt, at de kunde have vundet nogen Tilslutning. Det ærede Medlem var imod Vædringsforslaget under Nr. 6 af den Grund, at det kun vilde ramme meget faa Embedsmænd, og at det vilde være meget ubilligt imod disse faa, som det vilde ramme. Dertil vil jeg bemærke, at imellem Aarene 1851 og 1869 er der affædiget ikke mindre end 82 Embedsmænd, Ministrene undtagne, med over 2000 Rd. i Pension. Nu oplyste vel det ærede Medlem, at dette Forhold her-efter vilde blive meget formindsket paa Grund af, at adskillige Embedsmænd vare satte paa fast Gage. Dette kan gjerne være, men imidlertid bliver der altid endel tilbage, som f. Ex. Gesandterne i Udlandet, Justitiarius i Høiesteret osv. Naar det ærede Medlem meente,

at det var ubilligt imod disse faa at sætte den høieste Pension til 2,000 Rd., saa kan jeg ikke indse dette, thi vi maa jo gaa ud fra, at de Mænd, der ville faa en saadan Pension, i Reglen ville være Mænd i en ældre Alder, som altsaa have deres Børn forsørgede. Naar der er blevet yttret paa et andet Sted, at der kunde være Grund til at sætte Pensionen høiere, fordi Børnene kunde være uheldigt stillede, saa at Pensionisten derfor vedvarende skulde være istand til at understøtte dem, da finder jeg virkelig ikke, at vi kunne tage saadanne Hensyn ved Pensionsloven. En Pension af 2,000 Rd. anser jeg for meget rundelig. Man hører jo Meget ofte, at endog de Diæter, som Rigsdagsmændene faa, ere rundelige og indbringe dem meget, men 2,000 Rd. er omtrent det dobbelte, og altsaa maa en saadan Pension jo være endnu meget rundeligere, selv om man gaar ud fra, at de Herrer, der skulle have denne Pension, ere vant til at leve noget flottere; dertil blive de ogsaa fuldkommen satte istand. Hvad Ministrene angaar, da mente det ærede Medlem ligeledes, at Forslaget under Nr. 6 var en meget uheldig Bestemmelse, men det forekommer mig, at hans Argumentation i Grunden var bygget paa, at Ministrene altid skulde tages af de høiere Embedsmænd. Jeg yeed vel, at haade det ærede Medlem og maaske Andre have den Tanke, at dette fremdeles skal være Tilfældet, men det er slet ikke sagt, at det skal vedblive, og for en Mand, der er udgaaet fra en borgerlig Stilling, maa 2,000 Rd. virkelig anses for en rundelig Pension, naar han vender tilbage igjen til sin gamle Stilling og kan vende tilbage dertil omtrent ligesaa dygtig, som da han forlod den. Er det derimod Embedsmænd, der vende tilbage til deres Embede, saa behøves Pensionen jo ikke; vende de derimod ikke tilbage, saa maa 2,000 Rd. virkelig anses for en ganske god Pension, da de dog maa kunne bestille Noget, selv om de just ikke blive Embedsmænd. — Hvad endelig Vædringsforslaget under Nr. 5 angaar, saa indrømmer jeg ganske vist, at det ikke er en meget stor Besparelse, som der-ved vil fremkomme, men Noget vil det altid blive, og efter Ordspøget: Den, der ikke spa-